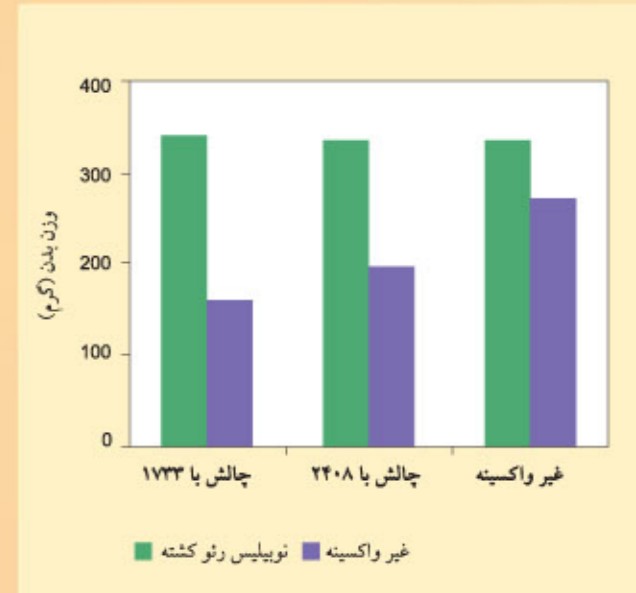

نوبیلیس رنو ۱۱۳۳ زنده و کشته (۱۷۳۳ و ۲۴۰۸)

رشد بیشتر، سود دهی بیشتر

رشد بهتر

سوددهی بهتر

تفاوت	واکسینه	غیر واکسینه
وزن (گرم)	1.986	1.869
ضریب تبدیل غذایی	2.02	2.16
درصد تلفات	2.76	4.83
درصد حذف	1.30	3.18

آزمایش های بالینی:

- جوجه های تولید شده از گله های مادری که با واکسن روغنی نوبیلیس رنو واکسینه شده بودند (در سن ۲۲-۲۰ هفتگی) در یک روزگی با سویه رنو ویروس ۱۷۳۳ و ۲۴۰۸ چالش گردیدند.
- هر دو سویه ۱۷۳۳ و ۲۴۰۸ قادر به ایجاد کاهش رشد در جوجه ها می باشند.
- در ۱۴ روزگی وزن کشی انجام شد.

نتیجه:

آنتی بادی های مادری که پس از تزریق واکسن کشته نوبیلیس رنو بصورت غیر فعال به جوجه ها منتقل می گردند از کاهش رشد جلوگیری می نمایند.

آزمایش فارمی:

- یک گروه گله گوشتی ۱۶۱۰۰ قطعه ای از گله مادری که واکسن رنو دریافت نکرده است.
- گروه دیگر گله گوشتی ۲۱۲۰۰ قطعه ای از گله مادری که واکسن رنو دریافت کرده است (واکسن زنده نوبیلیس رنو ۱۱۳۳ در ۹ هفتگی و واکسن روغنی نوبیلیس رنو ۱۸ هفتگی)
- گله های مادر و نیز جوجه های گوشتی در سنین یکسان مورد بررسی قرار گرفتند.

نتیجه:

جوجه های گوشتی حاصل از گله مادری که واکسن رنو دریافت کرده بودند در مقایسه با جوجه های گوشتی حاصل از گله مادر غیر واکسینه با رنو از نظر اقتصادی ۶٪ بیشتر سوددهی داشتند.

استفاده از واکسن رنو زنده ۱۱۳۳ و واکسن کشته رنو

برنامه ای مناسب برای محافظت مؤثر

برنامه واکسیناسیون پیشنهادی برای گله های مادر:	سن	واکسن
	۷-۲۱ روزگی	نوبیلیس رنو ۱۱۳۳
	۱۶-۱۸ هفتگی*	نوبیلیس رنو کشته

* در موارد آلودگی شدید ممکن است دو نوبت واکسیناسیون با واکسن کشته لازم باشد. که در این صورت اولین نوبت واکسیناسیون در سن ۸-۶ هفته صورت می گیرد.

نوبیلیس رنو ۱۱۳۳:

یک واکسن تخفیف حادت یافته زنده بصورت فریز- دراید می باشد که علیه عفونت رنو ویروسی طیور بکار می رود.

هر دز حاوی حداقل $50 \text{ Log}_{10} \text{ TCID}_{50}$ از رنو ویروس S1133 می باشد.

موارد مصرف:

ایمنی فعال جوجه ها بر علیه تنوسینویت (آرتریت ویروسی) طیور

روش مصرف:

دز واکسن ۰/۲ میلی لیتر برای هر جوجه می باشد واکسن آماده شده محلول باید بصورت زیر پوستی در پشت گردن تزریق شود.

بسته بندی:

این واکسن بصورت ۱۰۰۰ دزی در دسترس می باشد.

نوبیلیس رنو کشته:

این واکسن بصورت امولسیون روغنی غیر فعال علیه عفونت های رنو ویروسی می باشد که حاوی سویه های رنو ویروسی ۱۷۳۳ و ۲۴۰۸ است که هر کدام از این سویه ها ایجاد حداقل $5 \text{ Log}_2 \text{ VN}$ واحد در هر دز می نماید.

موارد مصرف:

واکسیناسیون بوستر گله های مادر و اجداد علیه رنو ویروس طیور به منظور حفاظت جوجه های تولید شده از این گله ها در برابر عفونت های رنو ویروسی طیور.

روش مصرف:

دز واکسن ۰/۵ میلی لیتر برای هر جوجه می باشد. این واکسن باید بروش تزریق عضلانی در ران یا سینه و یا تزریق زیر پوستی در پشت گردن استفاده شود.

بسته بندی:

نوبیلیس رنو کشته در شیشه های ۱۰۰۰ دزی بصورت ترکیبی چهارگانه Nobilis Reo+IB+G+ND یا تک موجود می باشد.

بسته بندی:

نوبیلیس رنو کشته در شیشه های ۱۰۰۰ دزی بصورت ترکیبی چهارگانه Nobilis Reo+IB+G+ND یا تک موجود می باشد.

References:

1. Rosenberger JK and NO Olsen, 1991. In: Diseases of poultry 9th ed: 639-647
2. Van der Heide L et al, 1981. Avian Dis 25:847-856
3. Good RE, 1982. Poul Dig:278-282
4. Olson NO and KM Kerr, 1966. Avian Dis 10:470-476
5. Montgomery RD et al, 1983. Proc 64th Conf of Res writers in Animal Dis: #261
6. Roessler DE and Rosenberger JK, 1989. Avian Dis 33: 555-565
7. Kouwenhoven B et al, 1988. Proc Wes Poul Dis Conf: 28-30
8. Rosenberger JK, 1983. Proc 32nd Wes Poul Dis Conf: 39-40
9. Page RK et al, 1982. Avian Dis 26: 618-624
10. Van der Heide L and M Kalbac, 1975. Avian Dis 19: 683

دستیابی به پتانسیل واقعی

گله با استفاده توام واکسن زنده

نوبیلیس رنو ۱۱۳۳ و واکسن کشته رنو

Nobilis® Reo 1133 & Reo inac

برنامه واکسیناسیون مناسب جهت رسیدن به ایمنی مؤثر

